

fantasztikus mesekönyv

L. B. PAUL

DIGITELLŐ HÓMOLYPUMPIÁBAN

2003

CyberBooks

Írta és rajzolta:

L. B. Paul

e-book version

L. B. Paul

DIGITELLÓ

HÓMOLYPUMPIÁBAN

FANTASZTIKUS MESEKÖNYV
NEM CSAK GYERMEKEKNEK

ALL RIGHTS RESERVED

CyberBooks Kiadó
2003

BELENGYÓGYIÁBAN

Digitelló a kis készülékét nézegette, amit a számítógép rádigitalizált. Tudvalevő, hogy a nagy, színes gombok a virtuális térfrekvencia-váltó működését szolgálták.

A zöldet megnyomva tudott digitálisan helyszínt váltani. A piros az arra szolgált, hogy törölje a virtuális teret.

Ilyenkor a Digitális-váróterembe jutott, ahonnan minden utazását megkezdhette. Éppen abba, ahol most sétálgatott.

A terem közepén, egy nagy digitális-kijelzőn, egymást váltották a lehetséges állomások. Tudta, ha valamelyik megtetszik neki, elég egy gombnyomás a kék gombbal, mire egy infravörös sugár segítségével letöltheti a leendő cél útikönyv adatbázisát. Abban aztán minden rögzítve van, ami csak kellhet neki.

Azután a zöld gomb, és hopp, máris indulhat. Amikor akar...

Sok-sok virtuális világ, mind káprázatos, csodás...

S bár számos kalandos utazása volt, ebből neki a legkedvesebb emléke Holli-Bollia maradt.

Míg ezen töprengett, felvillant egy új szöveg. A kijelzőn ez állt:

BELENGYÓGYIA

Máris megnyomta a kék, majd a zöld gombot.

A következő pillanatban, egy víz alatti világ kellős közepén találta magát.

Digitelló meglelégedéssel tapasztalta, hogy az automatikus buborék-erőtér magától bekapcsolt. A kék gömb közepén himbálódzva színpompás tekervények között lebegett el. Hipp-hopp egyszerre csak két hatalmas hal jelent meg.

Digitellő belső nézésre váltott. Átböngészte a letöltött digitális útikönyvet. Amint elolvasta, rögtön megfogadta, hogy legközelebb az utazás megkezdése előtt teszi ezt...

*Ugyanis ami abban állt, egyáltalán nem tetszett neki!
Levonta a tanulságot...*

Inkább két jó tanács mielőtt elindulsz, mint egy rossz élmény.

Az olvasottak szerint ezek veszedelmes Hamm-halak voltak, amelyek gravitációs csapdát sugároznak a betolakodókra. Menthetetlenül elragadtak mindent, ami az útjukba került!

Így is lett...

Maguk közé szorították az erőter buborékgömbjét, és alig telt pár pillanat, máris lenyelte Digitellót a nagyobb Hamm-hal.

Eleinte ugyan nem fért be a száján, de a Hamm-hal elkezdett növekedni. Egyszer aztán akkora lett, hogy kényelmesen beszippantotta...

Digitelló az őt körülvevő nyálkás homályból arra következtetett, hogy a Hamm-hal gyomrába jutott. Most viszont nem kellett infrára váltania a fényimpulzus-tolerátorát, mert a gömb energiája kékes ragyogással világított.

Kelepcében volt...

S megelőzhette volna a bajt, mert ez mind le volt írva az útikönyvben... Ő pedig nem olvasta el, mielőtt elindult!

Most bezzeg volt ideje böngészgetni a rossz híreket. Sajnos már azt is tudta, hová jut. A Legfélelmetesebb és Legborzasztóbb Sárkányok Sárkánya Birodalmába. Ahonnan még sohasem tért vissza senki.

Ekkor eszébe jutott valami... Neki van térváltója...

Emiatt úgy döntött vállalja a további veszélyt. Még nem nyomja meg a piros gombot. Előbb körülnéz a Legfélelmetesebb és Legborzasztóbb Sárkányok Sárkánya Birodalmában.

Amikor a Hamm-hal kiköpte, mire Digitelló észbekapott volna, már el is tűnt a koromfekete mélység gonosz homályában... Digitelló egyedül maradt...

Míg a Hamm-halban utazott, egyik szenzorával végig mérte a megtett utat. El sem akarta hinni! Egymilliónál több fényév távolságra jutottak Belengyógyiától. Ez már nem a bolygó volt, hanem egy igazi feketelyuk! Annak is a legmélyebb pontja. Digitelló adatbázisa szerint az Antianyag Óceán közepének legfertelmesebb Űrmocsok-üledékében

sodródott az ismeretlenbe... Ezt már nem írta az útikönyv! Ő végig azt hitte, hogy Belengyógyiában van a Legfélelmetesebb és Legborzasztóbb Sárkányok Sárkánya Birodalma. Persze ez teljességgel mindegy, ha soha senki sem tér vissza...

Hát nem teljesen mindegy, hogy honnan nem tér vissza?!

Digitelló rájött, hogy a virtuális Galaktikus Világ legszörnyűbb helyére vetődött.

Most mi lesz?! - kezdett el aggódni magában. Úgy döntött akárhogy is került ide, inkább továbbáll. Nem kell a kaland. Majd lesz másik. Nyúlt is volna a piros gomb felé, hogy teret váltson, de a karjai nem mozdultak!

Akárhogy is erőlködött, nem sikerült megmoccannia! Ebben a pillanatban az egyik szenzor jelezte, hogy valami mindjárt felbukkan előtte. Mégpedig pont az a valami, ami az iszonyatos erejű, mindent leblokkoló gravitációs teret sugározza feléje. Hiába próbálkozott, még az antigravitátor sem tudta kilendíteni. Digitelló ráeszmélt, hogy egy csapdába került. Bizony, bizony, elkésett a piros gomb megnyomásával.

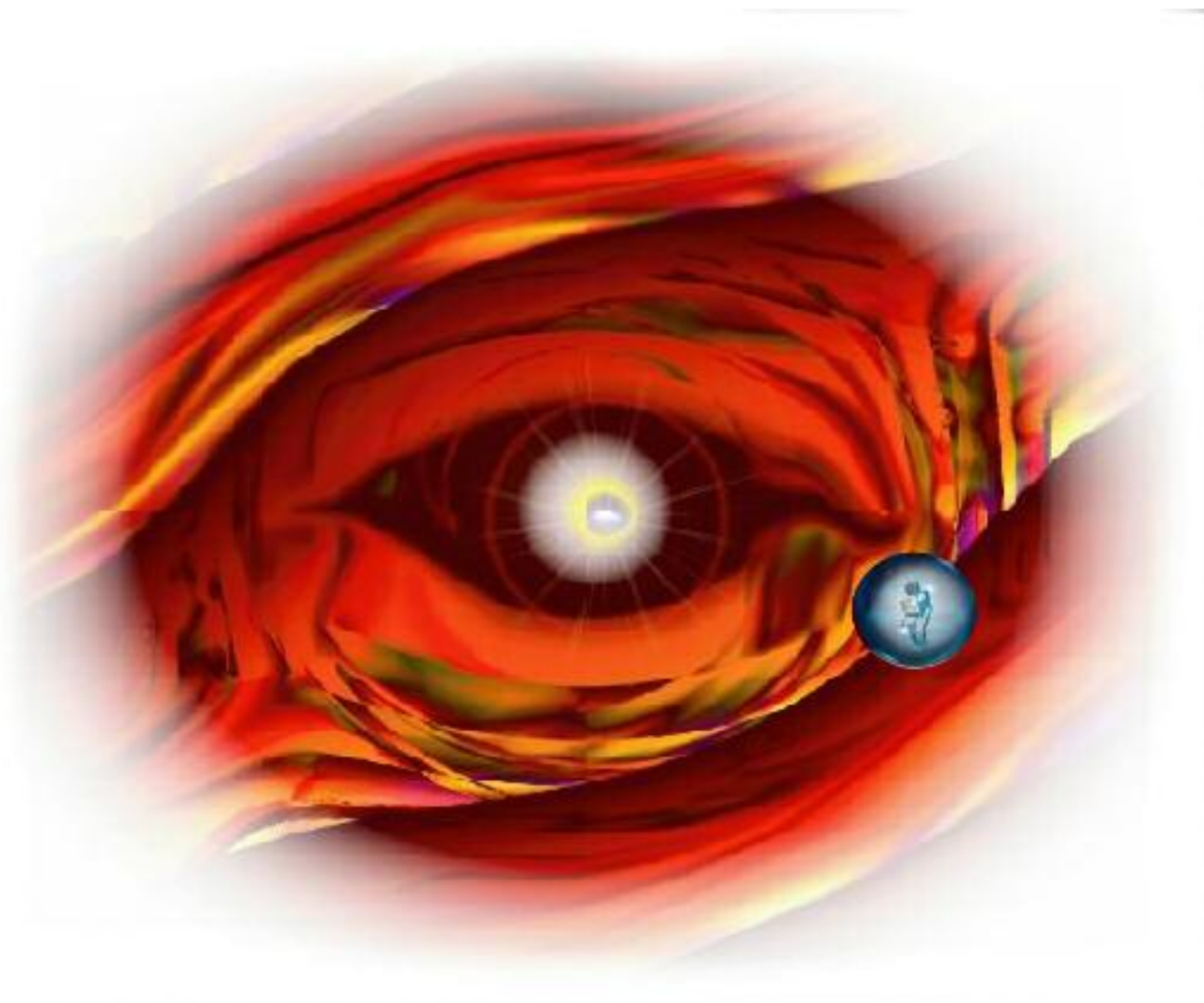
És ekkor valóban feltűnt előtte az a bizonyos valami...

Digitelló egy magányos épületet pillantott meg. Egy oszlopcsarnokot. A Legfélelmetesebb és Legborzasztóbb Sárkányok Sárkánya Birodalmának egyetlen épületét, ahol a Legfélelmetesebb és Legborzasztóbb Sárkányok Sárkánya élt.

Hirtelen rossz előérzete támadt! A szenzorok mozgást jeleztek. Valami irtózatosan nagy test közeledett, rémséges sebességgel!

Digitellón eluralkodott a rettegés...

Egy hatalmas villanás nyomán hirtelen eltűnt a sötétség, tejfehér homály látszott, és a vakító homályosságból elővillant egy hatalmas sárkányszem!

Digitelló egyenesen a Legfélelmetesebb és Legborzasztóbb Sárkányok Sárkányának a szemébe nézett.

► **Sziaaaa** - köszönt a sárkánynak ijedten.

► **Humbulumbu hirri-birri!** - hangzott a felelet.

► **Ez meg milyen köszönés?!** - ámult el Digitelló.

► **Ez egy Űrsárkány üdvözlés lenne** - válaszolta Legfélelmetesebb és Legborzasztóbb Sárkányok Sárkánya szörnyűségesen mennydörögve.

► **Most mi lesz velem?!** - kérdezte Digitelló remegő hangon, miközben ismét próbált megmozdulni, de hiába erőlködött, nem sikerült.

► **Az csakis tőled függ** - szólt sejtelmesen a Legfélelmetesebb és Legborzasztóbb Sárkányok Sárkánya – **Lehet, hogy jól jársz, lehet, hogy nem... Lehet, hogy elmehetsz, de lehet, hogy nem mehetsz...**

► **De furcsa vagy!** - mondta háborogva Digitelló – **Mindig ilyen rejtélyes vagy?! Miért bántanál?! És miért nem tudok mozdulni?! Miért csak a szemedet látom?! Miért nem engedsz el innen?! Miért...**

► **Miért, miért, miért?!** - szakította mérgesen félbe a Legfélelmetesebb és Legborzasztóbb Sárkányok Sárkánya még erőteljesebb hangon, mint eddig.

► **Igeeeenis! Miért?!** – kiáltotta vissza vakmerően Digitelló - **Miért, miért, miért?!** **Miért...**

► **Te nem félsz tőlem?!** - lepődött meg a Legfélelmetesebb és Legborzasztóbb Sárkányok Sárkánya, miközben egy laposat pislantott felé.

► **Dehogynem, de attól még válaszolhatsz** – vágta rá Digitelló - **Miért, miért, miért!** **Miért...**

► **Hahahahahahaaaaa, hurri-burrrri-lippentyű** - nevetett fel hirtelen a Legfélelmetesebb és Legborzasztóbb

Sárkányok Sárkánya, de olyan fertelmesen, hogy az energiagömb rögvést eszeveszett, vad táncba kezdett.

► **Kicsúfolsz?! -** kurjantotta a még mindig tehetetlen, jobbra-balra hánykolódó Digitelló - **Ez nem szép tőled. Azért mert erősebb vagy nem kellene visszaélned a hatalmaddal...**

► **Dehogyan élek vissza vele, csak tudom, hogy amint tehetnéd, azonnal megnyomnád azt a piros gombot -** szólt erre a Legfélelmetesebb és Legborzasztóbb Sárkányok Sárkánya, miközben huncut fénnel felragyogott az óriási szemgolyója.

► **Ez igaz. Bevallom így van. De attól még válaszolhatsz -** vágta rá Digitelló - **Miért, miért, miért! Miért...**

► **Hahahahahaaaaa, hurri-burri loggy-boggy -** derült fel ismét a Legfélelmetesebb és Legborzasztóbb Sárkányok Sárkánya, és ettől egy borzasztóan káprázatosat villant a szeme...

Digitelló megdöbbsent. Körülnézett... Ráeszmélt, hogy a Legfélelmetesebb és Legborzasztóbb Sárkányok Sárkánya eltűnt. Örömmel tapasztalta, hogy egyedül lebeg az oszlopcsarnok mellett, ami teljesen más színű lett a világos homálytól. Sőt örömmel észlelte, hogy ismét tud mozogni. De mire megnyomta volna a piros gombot, megint lebénult...

Valami suttogásszerű morajt vélt hallani. Újból a Legfélelmetesebb és Legborzasztóbb Sárkányok Sárkánya hangja volt...

► *Szerencséd, hogy őszinte és bátor voltál... Hahaha, hurri-burri loggy-boggy... – hallotta Digitelló – De azért még lenne itt valami gyűszimicsodaaa... Hahaha...*

► *Miicsodaaa?! Gyűszimicsodaaa?! – vágta rá a gombnyomás késedelme miatt meglehetősen csalódott Digitelló.*

► *Hahahahaaaaa, hurri-burri loggy-boggy - kacagott fel újfent a Legfélelmetesebb és Legborzasztóbb*

*Sárkányok Sárkánya, majd suttogásra váltott – **Hát egy feladat. Egy próbatétel. A gyüsz-i-mokatumics-komolorilla. Vagyis egy merész hőstett. Sárkánynyelven. Ami annyit tesz, ha kiállod a próbát, megkapod a Sárkány-lovagrendet...***

► ***Mi lesz, ha nem sikerül?** – aggódott Digitelló – **Miért nem engedsz el csak úgy? Miért nem mozdulhatok meg, miért?!***

► ***Heheheee, hürri-bürrü lüggyen-loggyancs...***
– kacagott most meglehetősen halkán a Legfélelmetesebb és Legborzasztóbb Sárkányok Sárkánya, de aztán borzalmasan óbégatni kezdett – ***Ha nem sikerül?! Akkor, akkor, szétporlasztalak... Sötét dérgyémánttá gyúrlak! Rögvest Galaktikus gömb-reccs kristálypéppé présellek!***

Digitelló ekkor egy újabb villanást érzékelt... A következő pillanatban elámulva nézett körül. Ugyanis a váróteremben volt.

Sehol a Sárkány, sehol a homály...

Csak a Digitális-váróterem megszokott tárgyai. Körülötte nagy nyüzsgéssel zajlott a mindennapos forgalom.

Digitelló azonnal rájött, hogy valami miatt a sárkány elengedte...

Boldogan szemlélte a régebben már unalmasnak ható berendezéseket. Sétálni kezdett. Mindenkiire ráköszönt. Nagyon vidám lett...

Levonta a tanulságot.

Néha a rég megunt dolgok ragyognak a világon a legszebben.

A FOGASKERÉK-TENGER

Digitelló Robo-City utcáján bandukolt. A fejében egyre csak az motoszkált, hogy mindenképpen visszamegy a Legfélelmetesebb és Legborzasztóbb Sárkányok Sárkányához.

Ugyanis amikor a váróteremben kissé kifújta magát a nagy kaland után, meglepve találta meg a belső memóriájában a Legfélelmetesebb és Legborzasztóbb Sárkányok Sárkánya holo-üzenetét.

Az üzenetből kiderült, hogy a Legfélelmetesebb és Legborzasztóbb Sárkányok Sárkánya titokban engedte el. Sőt! A Legfélelmetesebb és Legborzasztóbb Sárkányok Sárkánya elnézést kért az ijesztgetés miatt... Bevallotta, hogy ő nem is olyan gonosz, nem is olyan borzalmas... Sőt! Eddig titokban mindig megmentett mindenkit, aki odavetődött...

Volt egy készüléke, a Rémség Detektor Átverő. Amely a Nagy Űrsárkány Galaktikus Gonoszság és Fertelmesség Mérő Tanács Legfőbb Ellenőrző Bizottsága által – még bébi-sárkány korában - a szárnyára rögzített Rémség-detektor infravörös adását átalakította. Amit a Bizottság azért szerelt rá, hogy ellenőrizték az Űrsárkány-gonoszság szintjét.

A Rémség Detektor Átverőt még a papájától kapta. Családi örökség volt. Generációról, generációra őrizték a nagy titkot...

A Nagy Űrsárkány Galaktikus Gonoszság és Fertelmesség Mérő Tanács Legfőbb Ellenőrző Bizottságát megtévesztették. Akik meggyőződése szerint ő rendre felfalta, sötét dérgyémánttá gyúrta, Galaktikus gömb-reccs kristálypéppé préselte az odavetődőket.

De ez nem így volt...

Sorra elengedte őket. Kitörölve belőlük a szomorú emlékeket, nehogy rémképzetek gyötörjék szegénykéket. A baj

viszont az, hogy a Bio-Delej-Bigyó-Bogyói elfogytak... Amiket, ha a Rémség Detektor Átverő készülékbe dobott, három és fél milliárd fényévig - öt sárkánygeneráción át -, állították elő a memória átalakító, és mindenkit abszolút megmentő tév-sugarakat...

Volt ugyan egy Bio-Delej-Bigyó-Bogyó pottyantó gépezete, de nem működött, mert a dédnagypapája véletlenül eltörte egy Űrsárkány-csiklandozó vetélkedőn.

Most letelt az idő, új bogyó kellene...

Ezért szeretné, ha Digitelló elvinne neki valamit a híres-nevezetes Fogaskerék-tengerből. Egy apró fogaskerék-kagyló termését. Amely pont olyan fogaskerék formájú igazgyöngy, ami a Bio-Delej-Bigyó-Bogyó készüléke megjavításához kellene...

Mert ennek híján, immár nem működik a Bio-Delej-Bigyó-Bogyó készülék, így a Rémség Detektor Átverő sem. Amely a Nagy Űrsárkány Galaktikus Gonoszság és Fertelmesség Mérő Tanács Legfőbb Ellenőrző Bizottsága által – bébi-sárkány korában - a szárnyára rögzített Rémség-detektor infravörös adását átalakítaná. Akkor viszont kiderül a féltve őrzött titok, őt az Űrsárkány Büntetés-végrehajtási Intézet legmélyebb tömlöcébe vetik, a helyébe egy igazi vadsárkány, egy rémségesen gonosz, másik Legfélelmetesebb és Legborzasztóbb Sárkányok Sárkánya kerül...

Aki a Nagy Űrsárkány Galaktikus Gonoszság és Fertelmesség Mérő Tanács Legfőbb Ellenőrző Bizottsága elvárása szerint sorra felfalja, sötét dérgyémánttá gyúrja, Galaktikus gömb-reccs kristálypéppé préseli az odavetődőket.

Ezt nem hagyhatta Digitelló...

Így hát ezért indult el Robo-City felé, és bizony ezekben a percekben már éppen a Fogaskerék-tenger felé tartott.

Miközben a nyüzsgő mozgójárdán állt többször átolvasta az üzenetet... Eleinte csapdától tartott, de azzal nyugtatgatta magát, hogy akkor minek engedte volna el a sárkány?!

A mozgójárda fényes kapaszkodóját markolva elnézte a sok egyforma kirakatot, és a hatalmas toronyházak oldalán éktelenkedő elképesztő, vadul sziporkázó, csiricsaré reklámtáblákat. Ismét meglepte, hogy az állandóan haladó mozgójárda ellenére, is rengeteg a száguldozó, egymást kerülgető robot.

Éppen elhaladt az apró, homályos márványtábla mellett, ami a számára ismerős ligetbe invitálta. Digitelló továbbment. Most nem volt ideje, hogy a gyönyörű parkban sétáljon.

Lassan kiért a város szélére. Nagyon nagy csend honolt. A tömegnek már nyoma sem volt.

Digitelló egyszer csak egy domb alá érkezett, ahol véget ért a mozgójárda.

Bekapcsolta az antigravitátort, s hamar felröppent a dombra. Ott végre megpillantotta a gomolygó, hömpölygő, végtelenbe nyúló, kékes ragyogásban pompázó Fogaskeréktengert.

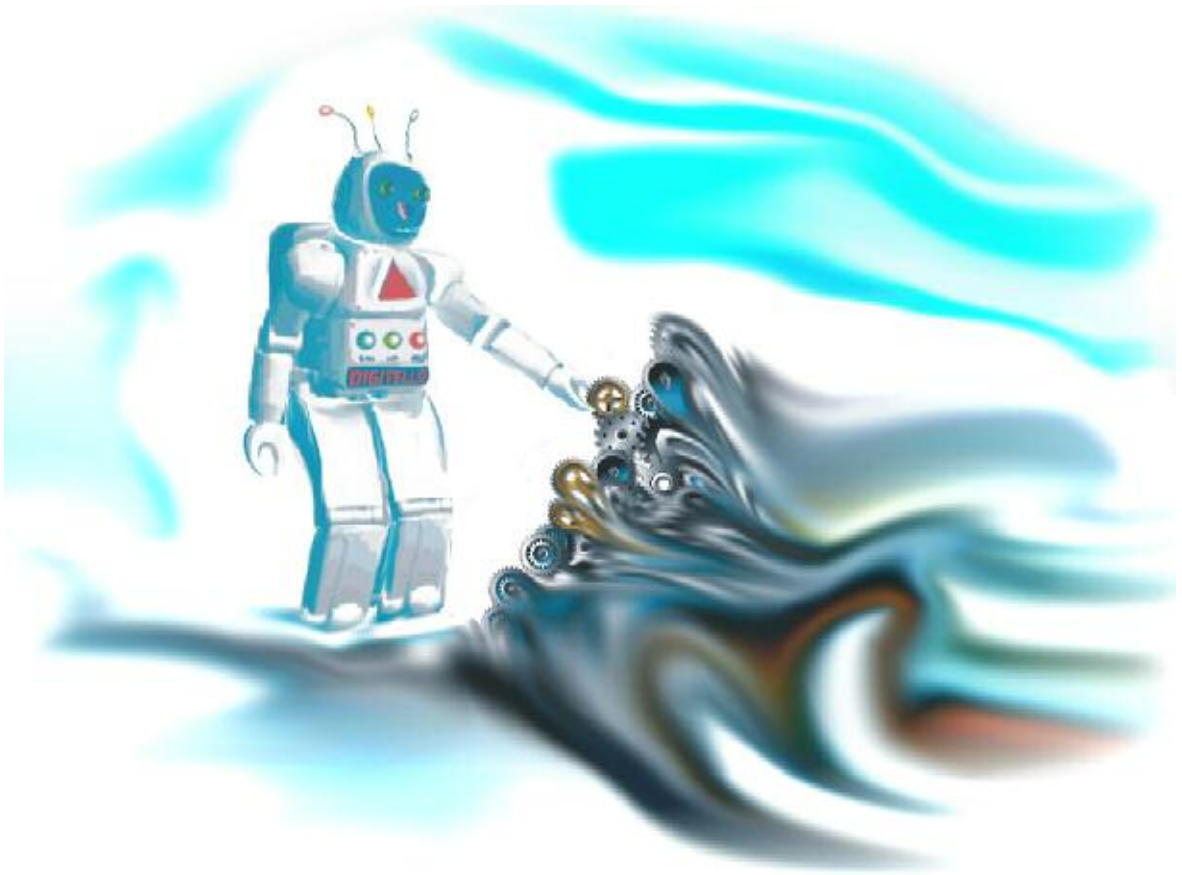
Lágyan leereszkedett a végeláthatatlan partra.

Jó ideig kutatót a változatosabbnál változatosabb fogaskerékhullámok között. Nagyon érdekes volt számára ez az élmény, hiszen ilyet még sohasem tapasztalt. Az apró fogaskerekek eleinte lágy, kocsonyás állagúak voltak, de amint hozzájuk ért azon nyomban megszilárdultak.

Egyszerre csak megpillantotta a keresett kagylót.

Óvatosan kinyitotta, s valóban meg is találta benne a fogaskerék formájú igazgyöngyöt.

Pont azt, ami a Bio-Delej-Bigyó-Bogyó pottyantó készülék megjavításához kellett a sárkánynak...

Digitelló Belengyógyián át máris elindult vissza a Legfélelmetesebb és Legborzasztóbb Sárkányok Sárkányához.

Minden úgy történt, mint először. Annyi különbséggel, hogy most szabadon mozoghatott.

*► **Hahahahaaaaa, hurri-burrri loggy-boggy** - kacagott fel a Legfélelmetesebb és Legborzasztóbb Sárkányok Sárkánya mikor meglátta, majd óvatos suttogásra váltott – **Hát teljesítetted a feladatot. A próbatételt. A gyüszzi-mokatumics-komolorillát. A hőstettet. Ami annyit tesz, hogy most megkapod tőlem a Sárkány-lovagrendet... Nagyon hálás vagyok...***

► *Mi lesz, ha véletlenül kiderül minden, mert a Bizottság megkérdezi, hogy miért is kaptam lovagrendet? – aggódott Digitelló – Inkább ne kockáztassunk. Elég, ha csak megköszönöd...*

► *Hahahaha, irri-bírrri litty-lötyty* – mosolyogta el magát megkönnyebbülten a Legfélelmetesebb és Legborzasztóbb Sárkányok Sárkánya, majd újra suttogásra váltott – *Igazad van... Tényleg! Hű, de jó hogy eszedbe jutott! Mindent köszönök kedves Digitelló... Nagyon, nagyon, nagyon...*

► *Nincs mit* – mondta szerényen Digitelló – *Szia kedves sárkány...*

S búcsút intve megnyomta a piros gombot. Később, míg tett pár kört a Digitális-váróteremben, büszkén levonta a tanulságot...

Néha elég, ha csak te tudod magadról, hogy milyen jó vagy...

HÓMOLYPUMPIÁBAN

***D**igitelló pár óra múlva egy Hómolypumpia nevű világ felé vette útját.*

Legnagyobb megdöbbenésére a Virtuális Bolygóközi Térben landolt, nem pedig a megjelölt állomáson...

Alatta sisteregve kavargott, örvénylett a bolygó párás felszíne, ami a szenzorai szerint minden kétséget kizárólag Hómolypumpia volt.

Nem értette, hogyan téveszthette el a célt. Többször átszámolt, ellenőrzött minden adatot, de ugyanarra az eredményre jutott.

A bolygó nem a helyén volt... Ekkor megérezte, hogy valaki, vagy valami van a háta mögött... Himbálódzva megpördült...

Digitelló illedelmesen köszönt, és megkérdezte a tüneményes látomástól, hogy ki ő...

A káprázatos tünemény bemutatkozott, miközben foszforeszkált és lágyan pulzált. Egy Bolygóközi Porhócsillám Álomtündér volt.

Digitelló észrevette, hogy nagyon mélabús, gondterhelt a hangja.

Azt ismételte, azért bukkant fel, hogy felkérje Digitellót egy nagyon fontos küldetésre... Mert bizony a bolygó nem véletlenül nincs a helyén, bizony nagy baj van, mert végzetes árulás történt!

S nincs senki, de senki, aki segíthetne...

Digitelló megköszönte a megtisztelő felkérést, majd szelíd unszolására végül a Bolygóközi Porhócsillám Álomtündér szépen sorjában elmesélte a mélységesen lesújtó történetet.

Elmondása szerint öt csillagvillanásnyi, és nagyjából hét üstökös szisszenésnyivel ezelőtt örök álomba merült az élemedett csillagkorú, vén, ezer-fényévszakállú Hómoly Boppó, a hómolyok mindenkori királya.

Aki olyan ős régen uralkodott, hogy még a Bolygóközi Adatátlótyentő Űrmanó Központ legeslegősibb felsőgalaktikai-őskutykurutty nyelvet is beszélő diszpécser űrmanó üknagyapja sem emlékezett annak a kezdetére.

A megüresedett trónon a vén, ezer-fényévszakállú hómoly király egyetlen leánya a virtuális-világszépe, csillagcsóva-csodalelkű, fénytáltos csókragyogás szempillájú, űrgyémánt-csillanást tündöklő mosolyú, végtelenül jóságos, szeretetre méltó, bűbajos Hómolypumpia Királykisasszonya következett volna.

De nem így történt...

Hómolypumpia Királykisasszony gonosz mostohája – a Legfőbb Hómolyok Hómolya -, száműzte a királykisasszonyt, bebörtönözte a Hómoly Minisztereket, majd elfoglalta a trónt. Ezzel egy időben Szörnyű Hómoly Mutánsokat szabadított Hómolypumpiára.

Az addig jól működő hómolygó katlanokat sorra feldúlta, s tetejüket lezárta a félelmetes Hómoly Mutáns sereg.

A felszín alatt élő apró hómolyok egy idő után hiába várták, hogy a hómolygó katlanokon át a felszínről beáramoljon a sűrű hómolygó-köd. Amit addig szorgalmas munkával megtisztítottak, majd rendre visszaeresztettek a felszínre.

De sajnos egyre kevesebb, és kevesebb hómolygó katlan működött Hómolypumpiában. A Hómoly Mutánsok a katlanokat Jégpáncél Sistergős Gerjedelem Trükk-lakattal lezárták, s a felszín alatt tennivaló híján elkábult, mély úrálomba bódult hómoly családokat hagyva maguk után.

Így a virtuális Világegyetem egyetlen hómolygó-ködöt termelő bolygója egyre kevesebb friss ködöt termelt.

Ami viszont nagy bajt okozott, hiszen az elhasználódott, besűrűsödött hómolygó-ködfátyol szinte teljesen elborította Hómolypumpiát...

Ők a Bolygóközi Porhócsillám Álomtündérek pedig így hiába várták, hogy megtölthessék szelencéiket, s azt körbeviassák a virtuális Világegyetem összes gyermekéhez, minden egyes porontyához, pöttömnyi csemetéjéhez, majd az abból kiáramló friss, tiszta hómolygó-ködöt álmukban rájuk bocsáthassák...

Baj volt, nagy baj... Mert a friss hómolygó-köd nélkül a rossz, gonosz, sötét, rémálmokat nem volt mi megkösse, elnyelje...

Ezért egyre több Bolygóközi Porhócsillám Álomtündér várakozott itt, hogy néha-néha elcsípve egy kis adagnyi friss hómolygó-ködöt villámsebesen elsuhanjon dolgozni. Hogy eljuttassa a rendeltetési helyére az egyre ritkább, a még működő hómolygó katlanok gyér termését.

A nélkülözhetetlen, sehol máshol fel nem lelhető, semmivel elő nem állítható, teljességgel pótolhatatlan hómolygó-ködöt.

S hiába küldtek számtalan üzenetet, eddig sajnos nem érkezett segítség. Valószínűleg a Legfőbb Hómolyok Hómolya akadályozhatta meg valamilyen módon a megérkezésüket...

Hómolypumpiának csupán egyetlen hőse van, aki magányosan, egyedül küzd a Legfőbb Hómolyok Hómolya szörnyű birodalmában. Ő maradt az egyetlen esélyük. De most már Sompolygó Hómorgó, aki ugyan szakadatlanul harcol a rémséges Hómoly Mutánsok ellen, s hatalmas jég-érckardja egyetlen suhintásával elintézve az óriás szörnyeket, bizony ő sem győzhet.

Mert Hómoly-City rettenetes úrnője, Hómolypumpia trónbitorlója, a Legfőbb Hómolyok Hómolya, Hózordosz Áspis Gaxírisz újabb gonoszságot eszelt ki.

Egy sötét erővel szövetkezve Jéggharcos Csillaghajókat vetett be Hómolypumpia őrzésére... Ezek folyamatosan járőröznek, s ezzel végérvényesen megakadályozzák a külső segítséget...

Sőt! Pár csillaghunyorgásnyival ezelőtt az itt várakozó Bolygóközi Porhócsillám Álomtündéreket is elkezdtek levadászni...

Igaz eddig egy ősi Tündérvarázslat segített megmenekülniük...

Fénytáltossá változva álcázzák magukat, s ezekre eddig a Jéggharcos Csillaghajók nem lőttek.

De nem lehet tudni, mikor derül ki a turpisság... Akkor pedig végük.

A legfőbb baj viszont az, hogy egy ideje a tündérek észrevették, hogy elmozdult helyéről a bolygó. Az irányból nem nehéz kitalálni, hogy egy Kietlen Ūrsemmi Legmélyebb Pontja elnevezésű Galaxisba akarja átirányítani Hózordosz Áspis Gaxírisz Hómolypumpiát. Egy energiagömb segítségével elvontatja a bolygót, így az újabb ármány beteljesülésével már semmi sem fordíthatja vissza a borzalmas folyamatot, hiszen oda ők, a Bolygóközi Porhócsillám Álomtündérek már képtelenek eljutni...

S akkor mi lesz a rémálmokkal?! Mi lesz a gyerekekkel?!

Nem sok idő maradt...

Ráadásul már alig van egy-két működő katlan. Sompolygó Hómorgó sajnos képtelen kinyitni a Jégpáncél Sistergős Gerjedelem Trükk-lakatokat. Hiába is győzi le a Hómoly Mutánsok seregét, nem ér vele el semmit...

A lakatokat csak egy módon lehet kinyitni. Hómolypumpia Királykisasszony Csillám-pillantásával...

A Jégpáncél Sistergős Gerjedelem Trükk-lakat csakis így nyílhat ki. A katlanok alatt szunnyadó hómoly családok csakis így ébrednének újra. Friss hómolygó-köd csakis így jutna megint a felszínre.

A Bolygóközi Porhócsillám Álomtündérek csakis így tudnák megtölteni üres szelencéiket. A rémálmok csakis így tűnnének el. A gyermekek álmai csakis így válnának ismét gyönyörű, szépséges élménnyé...

De mivel Hózordosz Áspis Gaxírisz egy csalárd varázslattal egy mélységes, senki által meg nem található, rémületesen démoni, félelmetes, iszonyatos jégbarlangba

zárta Hómolypumpia Királykisasszonyát, így nincs mód a Jégpáncél Sistergőss Gerjedelem Trükk-lakatok kinyitására...

Ebben a pillanatban Bolygóközi Porhócsillám Álomtündér elhalványult, s pihegve tovalebbsent...

Digitelló meglepődve arra nézett, amerre a tündér. Borzasztóan megijedt...

A láthatáron feltűntek a Jégharcos Csillaghajók.

ICIR PICIR ÓSDÍNÓ-MUKKANCS

Digitellót még sohasem varázsolták el. Nagyon furcsán érezte magát. Míg a Jégarcos Csillaghajók komoran elsuhantak, Fénytáltosként ragyogott Hómolypumpia közelében.

Körülnézve látta, hogy tőle távolabb rengeteg Fénytáltos tündököl. A Bolygóközi Porhócsillám Álomtündérek Fénytáltosnak álcázva magukat, lenyűgöző tündökléssel ragyogták be a látóhatárt...

Digitelló miután visszaváltoztatta a tündér, megkérdezte tőle, hogy mit tehetne ő, ha ennyire nincs már semmi esély?

A még mindig riadt Bolygóközi Porhócsillám Álomtündér bánatosan elmosolyodott, s azt suttogta, hogy egy pici esély az még maradt, de lehet, hogy már ez sem lesz elég...

Először is meg kellene keresni a Galaktikus Fénytáltosok ősanyját. Ez nem könnyű, de egy Ūrsámán segíthet benne. Persze, ha egyáltalán szóba áll Digitellóval! De ha így is lenne, valószínűleg csak akkor segít, ha Digitelló helyesen megfelel három furfangos kérdésre...

Amennyiben elégedett a válaszokkal, előre láthatólag elmondja, hogy hol él a Galaktikus Fénytáltosok ősanyja. Akitől meg kellene tudni a Világegyetem Összes Létező Titkát ismerő Icir Picir Ősdínó-mukkancsok csillagrendszerének helyét.

Ott még esetleg él egy-két példány belőlük, akkor talán meg lehetne tudni a barlang helyét, ahová a gonosz Hózordosz Áspis Gaxírisz csalárd varázslatával bezárta Hómolypumpia Királykisasszonyát. Utána át kellene törni a Jégarcos Csillaghajók övezetén, a gomolygó sűrű hómolýgó-ködben fellelni Sompolygó Hómorgót, odavezetni a barlanghoz, aki aztán hatalmas erejével és kardjával

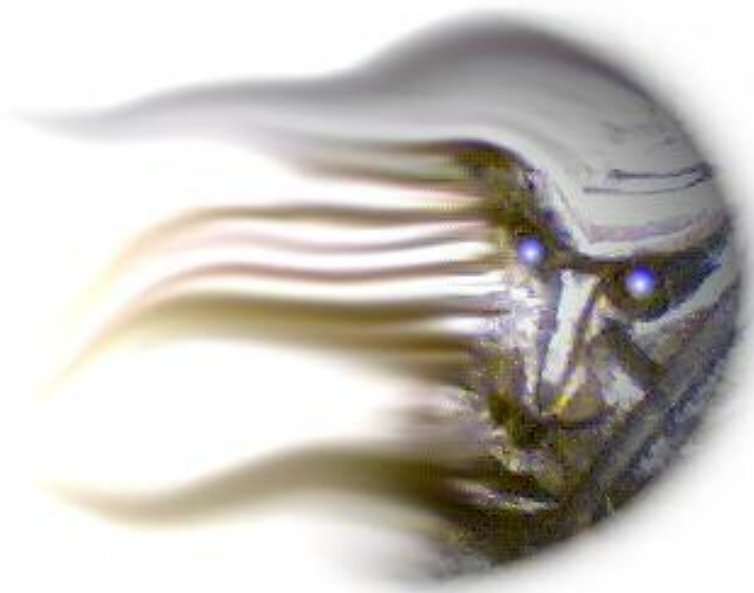
kiszabadítaná Hómolypumpia Királykisasszonyát, aki sorra kinyitná a Jégpáncél Sistergős Gerjedelem Trükk-lakatokat, így a katlanok megnyílnának, a hómoly családok felébrednének, s ismét lenne friss hómolygó-köd...

Meg kellene valahogy állítani a bolygót, s le kellene győzni a Hómoly-Cityben rejtőzködő Hózordosz Áspis Gaxíriszt...

Digitelló rájött, hogy a térváltó használatával rengeteg időt megspórolnak. Sőt! Nélküle nem is sikerülne... Viszont... Még így is megoldhatatlannak látszott a probléma... Úgy gondolta, lesz, ami lesz, akkor is belevág!

Búcsút intett a tündérnek, s máris indult a Galaktikus Fénytáltosok ősanáját megkeresni. Gyorsan beprogramozta az adatbázisa rejtett zugában fellelt Űrsámán lakóhely virtuális űrkoordinátáit.

Megnyomta a piros gombot...

S lám, máris egy vészjósló küllemű Űrsámán előtt találta magát. A barátságtalan pillantású Űrsámán idegenkedve méregette.

► *Mit akarsz te robot? – mordult rá morózusan a zord Űrsámán – Hogy merészelsz zavarni?!*

► *Elnézést kérek a váratlan betoppanásért, de mindenképpen meg kell találnom a Galaktikus Fénytáltosok Ősanyját... Kérlek, segíts nekem...* – mondta a legudvariasabb, legalázatosabb hangján Digitelló.

► *Hümmm, hümmm...* – dünnyögte eltöprengve az Űrsámán – *Megmondom, ha három kérdésemre tudsz válaszolni. Ha akár csak egyre nem tetszik az, amit mondasz... Akkor... Elkotródsz innen mindörökre...*

► *Vállalom* – mondta szolidan Digitelló.

► *Ki a világ legcsúnyább lényé?* – hangzott az első csalafinta kérdés.

► *Aki olyan csúf, hogy te a legrondábbnak tartod, s mivel ilyen rút, még akkor sem merném megmondani neked, ha tudnám milyen, mert attól tartok esetleg ettől feldühödnél, történetesen elszomorodnál, de ha ez a valami ilyen visszataszító... Akkor... Lehet, hogy az adatbázisom nem is tárolná a csúfsága miatt... Végül is nem tudom kire, vagy mire gondolsz. Kérlek, ennek ellenére segíts nekem...* – mondta összevissza hebegve, a kudarcától teljesen elkeseredve Digitelló.

► *Hihi...* – vihogta el magát a komor Űrsámán – *Nem valami használható válasz, de elfogadom, mert őszinte voltál... Ráadásul kicsit jobb lett tőled a hangulatom...*

► *Miért nem, a nem, és miért igen, az igen?* – hangzott el a második fondorlatos kérdés.

► *Mert, ha az igen, nem lenne, akkor a nem, igen lenne, s így sohasem tudnánk, ha valaki véletlenül összekeverné, hogy mikor mond igazat. De mivel az igen, az igen, s a nem, a nem...így biztosabbak lehetünk ebben... Meeeert... Esetleg eltéveszthetjük véletlenül, vagy*

szándékosan... Óóóó... Deeee... Leeegalább abban biztosak lehetünk, hogy az igen, az igen, a nem, pedig a nem... – szónokolta a Digitelló.

► *Jó, jó, gyengécske, de elfogadom... – szólt kegyes mosollyal az Űrsámán - Három nagy, két közepes. Melyik a kicsi?*

► *Bármelyik. Ha a három nagynál és a két közepesnél valami nagyobb, akkor bármelyikük lehet kicsi ahhoz a nagyobbhoz képest... – jelentette ki önérzetesen Digitelló.*

Az elégedetten hümmögő Űrsámán bólogatott, s valóban betartotta a szavát. Megadta a szükséges űrkoordinátákat. Az Űrsámán unszolása ellenére, miszerint még kérdezgetne egy kicsit, Digitelló illedelmesen, de sietve elkészönt, mert a szenzorai szerint, már csak egy fél csillagvillanásnyi ideje maradt Hómolypumpia megmentéséig...

Megnyomta a zöld gombot, s lám, máris a Galaktikus Fénytáltosok ősanyja előtt termett...

Digitelló miután a nagyon előzékeny, előtte lenyűgözően fénylő, fenséges pózban lebegő Galaktikus Fénytáltosok ősanjától megtudta a Világegyetem Összes Létező Titkát ismerő Icir Picir Ősdínó-mukkancsok rejtett, hajdanában pompázó, de mára minden tekintetben elfeledett virtuális Ősmegabájt Csillagrendszerének helyét, sietve elköszönt, megnyomta a zöld gombot, s azonnal ott termett.

Az ősanja szerint biztosan él még legalább egy példány belőlük...

Esetleg... Talán...

Aki valószínűleg elárulja a barlang helyét, ahová a gonosz Hózordosz Áspis Gaxírisz csalárd varázslatával bezárta Hómolypumpia Királykisasszonyát.

Utána már csak át kell törni a Jégহারcos Csillaghajók övezetén, a gomolygó sűrű hómolýgó-ködben fellelni Sompolygó Hómorgót, azután odavezetni a barlanghoz, aki aztán hatalmas erejével és jég-érckardjával kiszabadítja Hómolypumpia Királykisasszonyát, aki aztán sorra kinyitja a Jégpáncél Sistergős Gerjedelem Trükk-lakatokat, erre a hómolýgó katlanok ismét megnyílnak, a hómolý családok felébrednek. Újból lesz friss hómolýgó-köd... A Bolygóközi Porhócsillám Álomtündérek szelencéje megtelik, eközben valahogy meg kell állítani a bolygót, s le kell győzni a Hómolý-Cityben rejtőzködő Hózordosz Áspis Gaxíriszt...

Húha... - gondolta Digitelló némileg aggódva az átgondoltakon, de azért már korántsem olyan reménytelenül, mint mielőtt elindult...

Ebben a pillanatban zajt hallott. Hopp! Egy apró lobbanás, és lám elétoppant az utolsó Icir Picir Ősdínó-mukkancs!

Digitelló alighogy előadta, hogy valójában mi járatban is van, a körülötte cikázó, őt kerülgető, de amúgy nagyon szívélyes lénytől egy apró, sárgán lüktető fényű memóriakristályt kapott.

Az utolsó Icir Picir Ősdínó-mukkancs szerint a kristály a legnagyobb, legsűrűbb hómolygó-ködben is elvezeti a barlanghoz. Nem kell mást tennie, csak figyelni a kő színét.

Amint közeledni fog a barlanghoz a kristály előbb narancsra, majd közelebb érve lángoló tűzvörösre vált, s eközben végig egy pici, lebegő nyilacska jelzi a helyes útirányt...

Miután Digitelló hálálkodva elkészönt, hamar rájött, hogy az igazi nehézség inkább az lesz, hogyan találja meg a hőst, a harcos Sompolygó Hómorgót...

SOMPOLYGÓ HÓMORGÓ

Mire Digitelló mindent elmondott a Bolygóközi Porhócsillám Álomtündérnek, már alig maradt idő... Míg távol volt, a bolygó már lényegesen arrébb vándorolt...

Már csak negyed csillagvillanásnyi, és nagyjából fél üstökös szisszenésnyi, és mindennek vége...

Digitelló a Bolygóközi Porhócsillám Álomtündértől megtudta, hogy többé-kevésbé merre lehet Sompolygó Hómorgó, de pontosan nem lehetett tudni, ez csak sejtés volt.

Digitelló izgatottan elindult az antigravitátorát használva, ugyanis Hómolypumpia hómolygó-ködtől gomolygó kusza felszínén nem használhatta a térváltást...

Szerencséjére éppen sikerült elkerülnie a Jégarcos Csillaghajók őrzőjáratát. Ahogyan ereszkedett a felszín felé egyre sűrűbb, egyre áthatolhatatlan lett minden...

Digitelló már vakon lépegetett. Itt már az antigravitátorát sem tudta használni, mert a felemelkedéshez szükséges lángcsóva, és a kilövellő plazmagáz erős fénye végérvényesen elvakította volna a ködszemcsékről visszaverődve.

Akkor bizony fennállt volna annak a veszélye, hogy egyenesen egy Hómoly Mutánsba ütközik...

Így gyalogosan be tudta kapcsolni a fényimpulzus-tolerátorát, ami most infravörös fényben pulzált. Ezen beállította a kontúrlátvány fokozatot. Ennek segítségével a környező növényeket, tárgyakat, vagy akár egy Hómoly Mutánst is könnyűszerrel észrevett.

De nem ezeket kereste. Egy működő hómolygó katlant keresett. Az utolsót. Mert Sompolygó Hómorgó – a Bolygóközi Porhócsillám Álomtündér szerint - azt őrizte...

Hopp! Megtalálta. Nagyon pontos volt a tündér iránymutatása. Digitellő elcsodálkozott, hogy a katlan tövében teljesen látható volt minden, bár az igaz, hogy teljes üresség honolt.

Viszont ebből rájött a lényegre...

Ha mindenütt friss hómolýgó-köd lenne, akkor nem lenne ez a sűrű, átláthatatlan homály...

Nem tudta mitévő legyen. Kiabálni kezdett. De akárhogy is hangoskodott, Sompolygó Hómorgó nem volt sehol...

Próbált üzenetet küldeni a tündéreknek, de ez a legnagyobb adat-átlötytyentési fokozat használatával sem sikerült.

A gonosz köd mindent leárnyékolt...

Digitelló nagyon elkeseredett. Mivel jobb ötlete nem volt, elővette a kristályt és egyedül indult megkeresni a barlangot.

A piciny nyíl irányában elszántan belevetette magát a fertelmes ködbe...

Alig haladt valamicskét, amikor ijesztő robajt hallott maga mögül... Megtorpant. Ekkor a zaj mély morgássá vált. Azután alábbhagyott. Digitelló tétován elindult. Erre a szörnyű lárma ismét erősödni kezdett...

Visszanézett, de nem látott semmit. Ekkor a fényimpulzus-tolerátor, ami most is infravörös fényben pulzált, vad vészjelzést villogott.

A kontúrlátvány fokozat hatalmas, gyorsan mozgó jelenséget észlelt mögötte! A zaj egyre erősödött, végül egyenletes, elképesztő erejű mormogássá vált. Nem volt nehéz kitalálni, hogy ki is követi... Digitelló hátranézve - a feje fölött - meglátta a ködből előbukkanó Sompolygó Hómorgó félelmetes ábrázatát. Nagyon megszeppent. Villámgyorsan leadta a Bolygóközi Porhócsillám Álomtündérek titkos azonosító jelzését...

HÓZORDOSZ ÁSPIS GAXÍRISZ

Digitellónak nem kis fáradtságába telt, mire megnyugtatta, majd meggyőzte Sompolygó Hómorgót.

Végül mégis csak sikerült.

Ezután már ment minden, mint a karikacsapás. Miután töviről hegyire elmondott mindent, a minden tekintetben megengesztelődött Sompolygó Hómorgó javaslatára kettéváltak.

Sompolygó Hómorgó szerint ez volt a helyes lépés, mert nagyon szorít az idő, meg kell kettőzni a támadóerőket.

Így aztán Sompolygó Hómorgó elindult, hogy a kristály segítségével eljusson a barlangig, ahová a gonosz Hózordosz Áspis Gaxírisz csalárd varázslatával bezárta Hómolypumpia Királykisasszonyát, ahol aztán hatalmas erejével és jég-érckardjával kiszabadítja Hómolypumpia Királykisasszonyát, aki így sorra kinyithatja a Jégpáncél Sistergős Gerjedelem Trükk-lakatokat, mire a hómolygó katlanok megnyílnak, erre a hómoly családok felélednek, s ismét lesz friss hómolygó-köd, s így a Bolygóközi Porhócsillám Álomtündérek szelencéje megtelik...

Digitellónak viszont eközben valahogyan meg kell állítania a bolygót, s le kell győznie a Hómoly-Cityben rejtőzködő Hózordosz Áspis Gaxíriszt!

Ebben Sompolygó Hómorgó nem tudott segíteni. Azt javasolta Digitellónak, hogy rögtönözzön valamit, tartsa fel valahogy a dögöt, amíg ő odaér, bár az nagyon soká lesz...

Digitelló miután egyedül maradt, még egyszer átvette a hős taktikai tanácsait...

Húha... - gondolta Digitelló némileg aggódva az átgondoltakon, de most bizony végképpen elkeseredve, mert nem tudta, hogyan is győzhetne, mit rögtönözhetne, sajnos semmi jó ötlet nem jutott az eszébe...

De azért elindult. Arra, amerre a Sompolygó Hómorgó küldte.

Miközben egy ideje gondterhelten lépkedett, megrendült alatta a talaj, s egy mindent átható, borzalmas erejű, vérfagyasztó üvöltést halott...

Egy Hómoly Mutáns bukkant elé a ködből...

Digitelló annyit tehetett, hogy villámgyorsan bekapcsolta az antigravitátorát, s az ellenkező irányba elreppenve eltűnt a szörnyeteg szeme előtt a sűrű, tejfehér masszában...

Digitelló egy ideig rémülten száguldott a semmibe. Azt sem tudta hol van, merre menjen? Rájött, hogy végzetesen eltévedt...

Ebben a pillanatban két Fénytáltos bukkant elő a ködből...

Suttogó, bűgő hangjukon csilingelve üdvözölték Digitellót, és ügyesen elébe kerültek. Csillámló sörényeikkel bájosan intve, csábosan lebegve jelezték neki, hogy kövesse őket...

Digitelló megkönnyebbült sóhajjal lendült utánuk.

Amíg együtt repültek Hómoly-City felé a Fénytáltosok átadták Digitellónak a Bolygóközi Porhócsillám Tündérek üzenetét. Egy titkos tündérigét, amivel egy pillanatra megbéníthatja Hózordosz Áspis Gaxíriszt.

Többet sajnos nem tudnak segíteni...

Digitelló míg a Fénytáltosok nyomában suhant, valamilyen értelmes haditerven törte a fejét, de akárhogy igyekezett, sajnos semmire sem jutott...

Egyszer csak a Fénytáltosok búcsút intve tovalebentek, s Digitelló leereszkedett az előtte terpeszkedő Hómoly-City tövébe...

Azonnal meglátta az energiagömböt, ami a bolygót vontatta Hózordosz Áspis Gaxírisz sötét célja felé.

Ebben a pillanatban egy sürgős, kódolt vészjelzést észlelt az egyik szenzora. Digitelló megdöbbenve fejtette meg az üzenetet, ami legnagyobb ámulatára a gömbből jött!

Egyenesen onnan...

Azonnal megértett mindent. A gonosz Hózordosz Áspis Gaxírisz az energiagömb fogságában tartotta a világegyetem legkedvesebb lényét... Hóperencia Hercegnőjét...

Tőle jött a segélykérés...

Ezért kell Hózordosz Áspis Gaxírisznak a sűrű hómolygó-köd! Mert így leárnyékolja a felszínt, és nem jut ki az üzenet! Ezért nem lehet friss a köd, hiszen akkor esetleg rábukkannának a hercegnőre...

Majdnem minden világos lett Digitelló előtt.

Egy kérdés azonban maradt... Milyen sötét erővel szövetkezve szerzett Hózordosz Áspis Gaxírisz Jégarcos Csillaghajókat?

De nem volt idő ezeken töprengenie, mert egy sötét felhőgomoly tört rettenetes sebességgel Digitelló felé, amelyből sejtelmes szisszenéssel elősiklott a rettegett Hózordosz Áspis Gaxírisz...

Lassan körbenézett, majd Digitellóra meresztve rémségesen szörnyűséges tekintetét, visszafojtott sziszegő hangon megszólalt.

► ***Hogy merssssz háborgatni... - hangzott a baljós sistergés - Hogy merssssz idejönniii? Mit akkkarsssz...***

► ***Digitelló vagyok, és én foglak innen elűzni! – kiáltotta merészen Digitelló – Follirra-mollirra, exusz-bexusz talantász! Zukkanj, nyehhencs-berrum, döhömle!***

► ***Szisssssz...*** - szisszent dühödten a tündérigére meghökkenő, veszedelmes Hózordosz Áspis Gaxírisz...

Egy pillanatra úgy tűnt, nem hat a varázsige, de aztán egy sárga fény gyulladt Hózordosz Áspis Gaxírisz homlokán

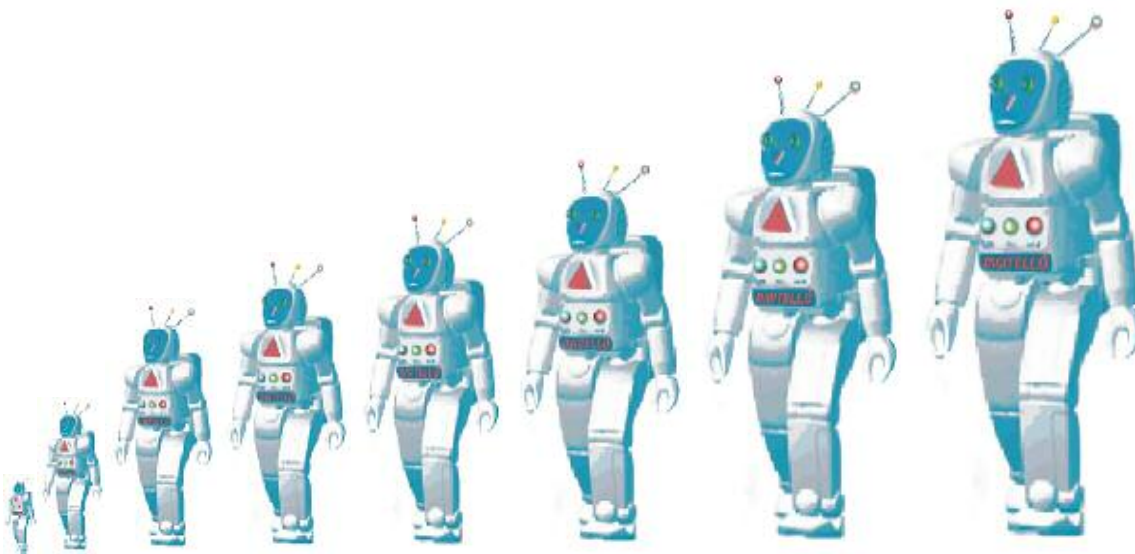
az ott éktelenkedő ékköből és láss csodát, a rémséges úrnő ledermedt egy pillanatra...

Aztán megmozdult, mire Digitelló gyorsan egyfolytában ismétелgetni kezdte a tündérigét...

Ez hatott. Előtte ott lebegett a teljesen megdermedt Hózordosz Áspis Gaxírisz... Közben Digitelló észrevette, hogy egy újabb üzenet érkezett a gömbből.

Mire megfejtette már tudta is, mit kell tennie, hogy megmentse Hómolypumpiát... Beindította a replikátor programját. Egymás után vetítette ki a háromdimenziós holo-felvételt...

Így már egy egész Digitelló kórus zúgta - egyre erősebben - a mágikus varázsigét.

► *Follirra-mollirra, exusz-bexusz talantász!*
Zukkanj, nyehhencs-berrum, döhömle!

► *Follirra-mollirra, exusz-bexusz talantász!*
Zukkanj, nyehhencs-berrum, döhömle!

► *Follirra-mollirra, exusz-bexusz talantász!*
Zukkanj, nyehhencs-berrum, döhömle!

► *Follirra-mollirra, exusz-bexusz talantász!*
Zukkanj, nyehhencs-berrum, döhömle!

S mire a százmilliomodik Digitelló másolat zúgta a tündérigét, a felszín megremegett, a gömb külseje áttetszővé vált, majd apró gömbökre hullott a roppant erőre duzzadt hangfrekvenciától...

S lám előbukkant belőle Hóperencia Hercegnője...

Digitelló egy pillanatig némán, elámulva gyönyörködött a fenséges látványban, de aztán észbekapott, és ahogy az előző üzenet tanácsolta, hirtelen kikapcsolta replikátort, s gyorsan távolabb húzódott...

A sok-sok Digitelló másolat egymás után vált semmivé. Pár pillanat sem kellett, s az utolsó is szertefoszlott...

Ekkor megtörtént a csoda! Az energiagömb gravitációcsapdája híján Hómolypumpia elindult visszafelé, az eredeti helyére... Ugyanebben a pillanatban Hóperencia Hercegnője egyetlen csodaszép mosolyával egy antigravitációs csillagörvényt keltett, amely azonnal beszippantotta Hózordosz Áspis Gaxíriszt.

Elrepítve a Kietlen Ūrsemmi Legmélyebb Pontja elnevezésű Galaxis legtávolabbi mélyére, ahonnan már többé nincs visszatérés...

HÓFÜLLENC'S GALÁDOR

Miután kiszabadultak a Hómoly Miniszterek, sietve helyreállították az adatátlötytyentő hálózatot.

Nem telt bele egy szempillantás sem, sorra kapták a biztatóbbnál biztatóbb híreket.

Az egyik híradás szerint már alig maradt lezárt katlan, s azokat is nemsokára eléri Hómolypumpia Királykisasszonya és Sompolygó Hómorgó, aki egy tapodtat sem mozdult, az általa megmentett úrnője mellől.

Sompolygó Hómorgó egy holo-üzenetben megköszönte Digitellónak a segítséget, azzal fejezve be a rövid, tömör adást, hogy el kell ismernie, most már két hőse van Hómolypumpiának...

A királykisasszony hosszan hálálkodott Digitellónak, majd elnézést kért, mert még maradt egy-két távoli hómolygó katlan, amit ki kell nyitniuk...

Digitelló teljesen elámult, hogy milyen gyönyörű Hómolypumpia Királykisasszonya...

Végül elbúcsúzott a hálálkodó Hómoly Miniszterektől, egy válaszüzenetben üdvözölte a királykisasszonyt és Sompolygó Hómorgót, majd udvariasan elkészönt az éppen hazafelé induló Hóperencia Hercegnőjétől és az őt körülvevő, nyüzsgő kíséretétől, s az oly sietősen menekülve távozó Jéggharcos Csillaghajók nyomába eredt...

De mielőtt a rejtelmes sötét erő felkutatását folytatta volna, mint a küldetése végső feladatát, tett egy kis kitérőt.

Felkereste azt a Bolygóközi Porhócsillám Álomtündért, akivel először találkozott.

A bolygó körül mindenütt cikázó, szállongó, szorgalmas tündéreket látott, akik miután szelencéiket megtöltötték, a körben rájuk várakozó Fénytáltosok sörényébe kapaszkodva suhantak szerte.

Mikor a tündér meglátta Digitellót azonnal felderült az arca, s boldogan sugárzó tekintettel üdvözölte.

Digitelló beszámolt a sikerekről, majd büszkén megmutatott a tündérnek egy Csillagsóhaj Gyémántüstökös Múltcsóvából csiszolt dimenzió-medált, amit Hómolypumpia Királykisasszonya küldött neki, határtalan hálája jeléül...

Digitelló nagyon büszke volt a Csillagsóhaj Gyémántüstökös Múltcsóvából csiszolt dimenzió-medálra, amin Hómolypumpia Királykisasszonya arcképe volt látható.

Kicsit még beszélgetett a tündérrel, de nem akart sokáig zavarni, s sietősen elbúcsúzott.

Digitelló ezután nem kis fáradtsággal, de eljutott arra távoli, rejtett bolygóra, ahová a csillagpor nyomok vezettek.

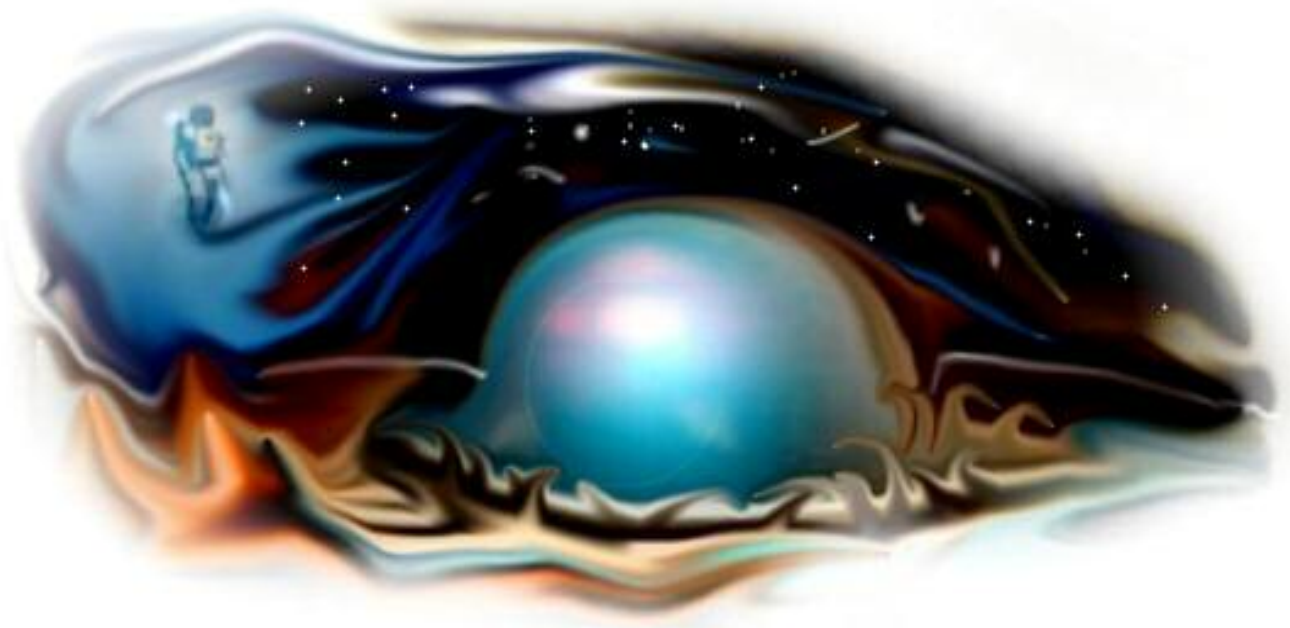
Amelyeket a Jégarcos Csillaghajók hagytak maguk után menekülésük közben. Mindehhez egy Csillaghajó Rejtekösvény ismerő, Nyomtaláló Űrzizzencs segítségét kérte.

Miután megérkeztek az Űrzizzencs hamarjában odébbállt, s Digitelló egyedül maradt a hatalmas Űrkátrány-óceánnal borított bolygó mellett.

Lebegve körülnézett, majd a lomha hullámok felett lavírozva bekapcsolta a fényimpulzus-tolerátorát, mert alig látott az orráig. Kicsit félt, de összeszedte a bátorságát.

Gyorsított.

A sajátosan villódzó Ūrszolár-homály massa-fényben haladva egyszerre csak észrevett egy különös kupolát...

Úgy döntött, amíg felnyílik, addig körülötte lebeg, s majd akkor ügyesen besurran, a többi meg jön magától...

Amíg várakozott elküldött egy sürgős holo-üzenetet a Legfélelmetesebb és Legborzasztóbb Sárkányok Sárkánya Birodalmába.

Úgy gondolta, a Legfélelmetesebb és Legborzasztóbb Sárkányok Sárkánya talán tud segíteni valami hasznos tanáccsal.

Digitelló arra gondolt, hogy a Virtuális Galaktikus Világ legszörnyűbb helye sokkal barátságosabb volt, mint ez a ronda, ismeretlen veszélyt sugárzó bolygó.

De sajnos a Legfélelmetesebb és Legborzasztóbb Sárkányok Sárkánya csak alig ismerte ezt a helyet. Annyit tudott róla, hogy valamilyen cseles ragadozófaj él a hatalmas Ūrkátrány-óceánnal borított bolygón.

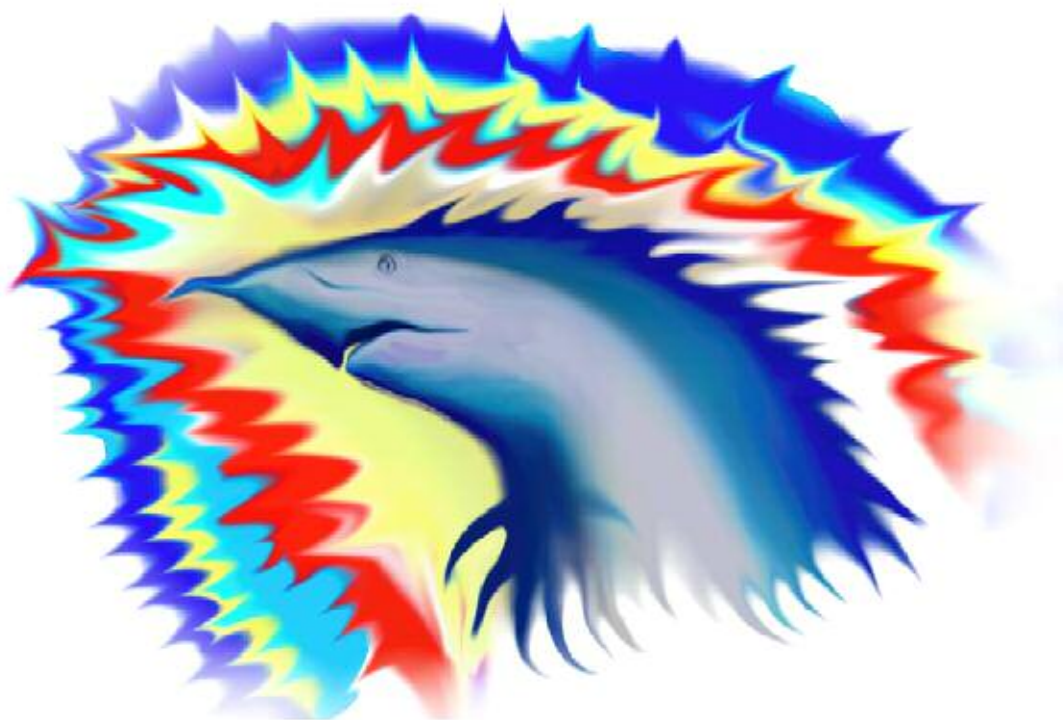
Térváltó híján, még csak segíteni sem tud... Mire ő a nagy, lomha mozgásával odaérne...

Digitelló megköszönte a segítséget, miközben teljességgel átérezte, hogy végképp egyedül maradt...

Senkire sem számíthat. Csak saját magára...

Ekkor a kupola megmozdult, előbb áttetsző kocsonyás buborékká vált, aztán hatalmas durranással szétpukkant, s egy gigászi Űrcápancs tört elő belőle.

Digitelló körül hirtelen minden hófehérré vált, s egy szikrázó energiapajzs lendítette arrébb.

Közben eltűnt a bolygó, az óceán, a csillagok látványa, s Digitelló rájött, hogy egy Virtuális Energiagömb csapdájába került...

Pont olyanba, mint amilyenbe Hóperencia Hercegnőjét zárta a gonosz Hózordosz Gaxírisz. Egy olyan erőterbe, amin kívül ugyan ott van az előző helyszín, de egy vaskos, átláthatatlan, áttörhetetlen, átszakíthatatlan űrhó-kocsonya

réteg elválasztja tőle. Fogoly volt. Az Űrcápancs könnyedén elfogta.

Digitelló zavarában udvariasan odaköszönt neki, s azon nyomban megnyomta a térváltó gombját...

Mivel űrkoordinátát beállítani már nem volt ideje, bizony jól tudta, hogy el is pusztulhat. Mert lehet, hogy egy nap közepébe zuhan, vagy egy feketelyuk elnyeli, vagy ki tudja, milyen végzetes bajba kerül...

De ezt az állapotot még mindig jobbnak tartotta, mint az Űrcápancs eledeleként végezni...

Egy pillanatra felvillant előtte egy örvénylő kép, azután egy sötét pillanat következett, majd megint furcsa gomolygás,

aztán sötét, ismét kavargás, majd egy nagyot koppanva, jókorát puffanva valami nagyon keményen landolt.

Digitelló örömmel tapasztalta, hogy megmenekült az Űrcápancs csapdájából...

Körülnézve rájött, hogy egy régimódi, ósdi, gravi-széllel haladó Űrkalózhajó fedélzetén találta magát...

Ekkor elé toppant Hófüllencs Galádor, aki az Űrkalózok Kapitánya volt.

Gyorsan maga köré gyűjtötte a legénységet, s igazi hősként üdvözölte Digitellót.

Digitellónak az eséstől szerencsére nem esett baja. Megúsza a veszélyes térváltást.

Mindenkit üdvözölt, s röviden elmondta, hogyan is került az Űrkalózhajó fedélzetére...

Ámulva hallgatták...

Kiderült, hogy Hófüllencs Galádor egyik ük-ük rokona Hómolypumpiáról származott.

Sőt, már hallottak Digitellóról...

Mert bizony máris elterjedt a nagy hír, már az egész virtuális Világegyetem tud róla, hogy Digitelló igazi hős lett, megmentette Hóperencia Hercegnőjét, Hómolypumpiát, Hómolypumpia Királykisasszonyát, meg az ott élő hómolyokat, na és a kisgyermekek álmait...

Digitelló egy kis ideig maradt, majd elkészönt a zsivajgó űrkalózoktól, s visszatért a Digitális-váróterembe.

S bár bántotta, hogy nem sikerült a Jégarcos Csillaghajókat, és a titokzatos sötét erőt megtalálnia és legyőznie, azért boldog volt.

Mivel a nagy izgalomban, küzdelemben, hányattatásban sorra elfelejtette levonni a tanulságokat, úgy döntött, hogy most bepótolja.

De csak egyet akart.

*Egy olyat, ami mindent összefoglalva tükrözi mindazt,
ami Hómolypumpia megmentése alatt történt vele...*

*Nagyon sokáig töprengett, de végül rájött mi is az.
Elégedetten körülnézett, s levonta a tanulságot...*

Nem győzhetsz le minden rosszat.

- *vége* -

DIGITELLÓ KÖNYVEK

Megjelent:

DIGITELLÓ HOLLI-BOLLIÁBAN

DIGITELLÓ HÓMOLYPUMPIÁBAN

Jön:

DIGITELLÓ HERCE-HURCIÁBAN

DIGITELLÓ FORTYAN-FÜLLENTIÁBAN

DIGITELLÓ DÖRGEDEELMIÁBAN

DIGITELLÓ HÓRUKKIÁBAN

DIGITELLÓ ZIZZENTIÁBAN

DIGITELLÓ GÜLÜRÉMIÁBAN

e-book version

Borító:

Arts Factor Design Stúdió

ISBN 963 9583 20 0

*Ez az e-book a mű szerzője által korrektúrázott kéziratból készült.
A kiadó nem vállal felelősséget az esetleges helyesírási, nyelvhelyességi, s egyéb hibákért!*